Dosarul nr. 5r-27/2025
4-25000756-12-5r-03012025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

13 februarie 2026 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Denis Guzun
Grefierului Dorin Ialovoi
Cu participarea:
Reprezentantul petiționarului: ***** (în baza procurii)
Agentului constatator: Donică Irina (în baza procurii)

examinând în şedinţă publică, contestaţia depusă de Preşedintele Comitetului de Conducere S.A.”*****„ - Boris Crivoi împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie şi deciziei de sancţionare nr. 030459 din 23 decembrie 2024 întocmite în baza art. 113 alin. 5) şi art. 146 din Codul contravenţional, instanţa,

C O N S T A T Ă:

1. Potrivit procesului verbal cu privire la contravenție 030459 din 23 decembrie 2024 întocmite în temeiul prevederilor art. 113 alin. 5) şi art. 146 Cod contravenţional, fiindu-i aplicată sancţiune contravenţională în mărime de 180 u.c., adică 9000 de lei, pentru faptul că: în rezultatul examinării sesizării parvenite de la „Apă-Canal Chișinău„ cu indice de ieşire 01-1006 din 13.06.2024, privind admiterea deversării apelor uzate neepurate cu depăşirea valorilor maxim admisibile a indiciilor de calitate

în reţeaua publică de canalizare, în baza probelor acumultate şi urmare rezultatelor şi analizelor de laborator prezentate de Laboratorul de Referinţă de Mediu al Agenţeii de Mediu prin scrisoarea de ieşire cu nr. 17/2/180/2024 din 02.12.2024 s-a constatat că S.A. *****„ la data de 11.10.2024 prin punctul de deversare amplasat în str. Uzinelor 201, mun. Chişinău, a admis deversarea apelor uzate neepurate parvenite din activitatea acesteia cu depăşirea valorilor maxim admisibile, în reţeaua publică de canalizare a localităţii cu încălcare a regulilor şi instrucţiunilor de exploatare a staţiei de preepurare a apelor uzate la nivelul standartelor stabilite de art. 47 lit. b) al Legii nr. 1515 din 16.06.1993 privind protecţia mediului înconjurător şi Anexa nr. 1 din Regulamentul privind cerinţele

de colectare, epurare şi deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare şi/ sau emisare pentru localităţile urbane şi rurale aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 950 din 25.11.2013.

2. S.A. „*****” a formulat contestație împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 030459 din 23.12.2024 și a Deciziei emise în baza acestuia, prin care s-a reținut în sarcina sa săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 113 alin. (5) și art. 146 Cod contravențional.

3. În motivarea contestației, societatea arată că obiectivul privind stația de pre-epurare a apelor uzate tehnologice a fost construit, montat și recepționat în conformitate cu cerințele legale.

4. Astfel, potrivit Procesului-verbal de recepție, comisia a recomandat recepționarea lucrărilor de construcție și montare a stației de pre-epurare. De asemenea, a fost emis

5. Permisul de branșare/racordare la rețeaua de alimentare cu apă și canalizare nr. 06/202 din 27 martie 2023, în care se menționează expres că lucrările au fost efectuate conform Proiectului 15980-CE elaborat de INCP „Urbanproiect” și în baza Avizului de branșare emis de S.A. „Apă-Canal Chișinău”.

6. În cuprinsul permisului se consemnează că lucrările de construcție a instalațiilor și rețelelor exterioare corespund cerințelor de dare în exploatare, fiind executate în conformitate cu normele și regulile în vigoare. În opinia contestatorului, aceste acte confirmă fără echivoc faptul că stația de pre-epurare este utilizată legal și cu respectarea cerințelor tehnice aplicabile.

7. Se susține că agentul constatator a concluzionat în mod neîntemeiat că societatea ar încălca regulile și instrucțiunile de exploatare a stației de pre-epurare, fără a indica în concret care anume reguli au fost încălcate și în ce mod s-ar fi produs pretinsa abatere.

8. Din conținutul procesului-verbal nu rezultă o descriere clară a faptei, a circumstanțelor comiterii acesteia și a legăturii cauzale dintre acțiunile societății și eventualele consecințe prejudiciabile.

9. Totodată, se arată că agentul constatator și-a întemeiat constatarea exclusiv pe Raportul de încercări nr. 194 din 27.11.2024 emis de Laboratorul de Referință de Mediu al Agenției de Mediu, în care s-a indicat depășirea concentrației maxime admisibile pentru parametrul „Amoniu”.

10. Contestatorul invocă însă faptul că, potrivit mențiunilor din raport și anexelor la Certificatul de acreditare nr. LI-133, încercările privind determinarea amoniului în ape uzate nu sunt acoperite de acreditarea MOLDAC, laboratorul nefiind competent pentru acest tip de determinări.

11. În consecință, rezultatele respective nu ar avea valoare probatorie, întrucât, potrivit Legii nr. 235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a

conformității, doar laboratoarele acreditate pentru domeniul concret pot efectua încercări valide și pot emite rapoarte de încercare oficiale.

12. Se mai invocă faptul că în cauză lipsesc elementele constitutive ale contravențiilor imputate, în special latura obiectivă, întrucât nu s-a demonstrat existența unei încălcări concrete a normelor de exploatare.

13. În acest context, contestatorul face trimitere la art. 7 Cod contravențional, potrivit căruia persoana poate fi sancționată doar dacă vinovăția sa este dovedită, precum și la art. 375 Cod contravențional, care consacră prezumția de nevinovăție și principiul interpretării dubiilor în favoarea persoanei acuzate.

14. De asemenea, se susține că agentul constatator nu a respectat regulile de constatare prevăzute de art. 440 Cod contravențional, întrucât nu a administrat un probatoriu complet și nu a efectuat cercetarea la fața locului conform art. 426 Cod contravențional, limitându-se la preluarea rezultatelor unui raport de laborator contestat. Totodată, se invocă nerespectarea cerințelor de formă și conținut prevăzute de art. 443 Cod contravențional la întocmirea procesului-verbal, în special sub aspectul descrierii faptei și a circumstanțelor relevante.

15. În concluzie, contestatorul consideră că procesul-verbal și decizia emisă sunt nelegale și neîntemeiate, fiind adoptate în lipsa unor probe valide și suficiente, cu încălcarea normelor procedurale și a principiilor fundamentale ale răspunderii contravenționale, motiv pentru care solicită anularea acestora.

16. În şedinţa de judecată, avocatul Popa Grigore, în interesele S.A.” *****”, a solicitat admiterea contestaţiei din motivele expuse.

17. În şedinţa de judecată agentul constatator Donică Irina, a solicitat respingerea contesaţiei ca fiind neîntemeiată, cu menţinerea procesului verbal cu privire la contravenţie şi deciziei de sancţionare ca fiind întocmite corect şi legal.

18. Agentul constatator susține că, în urma verificărilor efectuate, s-a constatat încălcarea de către S.A. „*****” a normelor legale privind evacuarea apelor uzate în sistemul public de canalizare, fiind înregistrată o depășire vădită a concentrațiilor maxime admisibile ale poluanților, fapt confirmat inclusiv prin demersurile S.A. „Apă-Canal Chișinău” și prin rezultatele analizelor de laborator.

19. În susținerea poziției sale, agentul face trimitere la art. 22 alin. (1) din Legea nr. 303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, potrivit căruia apele uzate evacuate în sistemul public nu trebuie să depășească valorile concentrațiilor maxime admisibile și trebuie să corespundă actelor normative și condițiilor contractuale, astfel încât să nu afecteze rețelele, stațiile de epurare, sănătatea populației sau mediul.

20. De asemenea, invocă art. 4 din Legea nr. 1515/1993 privind protecția mediului, care stabilește că resursele naturale constituie patrimoniu național, iar utilizatorii acestora sunt obligați să respecte legislația de mediu.

21. Agentul subliniază că protecția mediului reprezintă o prioritate națională și că organele de protecție a mediului au obligația legală de a interveni atunci când există riscuri de poluare sau afectare a componentelor mediului.

22. În acest context, se arată că entitățile economice care deversează ape uzate neepurate sau insuficient pre-epurate, cu depășirea limitelor admise, generează un risc sporit pentru funcționarea stațiilor de epurare și pentru calitatea apelor de suprafață și subterane.

23. Potrivit agentului constatator, S.A. „*****” nu ar asigura pre-epurarea apelor uzate la nivelul standardelor stabilite înainte de deversarea în rețeaua de canalizare, ceea ce ar putea conduce la suprasolicitarea sistemului gestionat de S.A. „Apă-Canal” și la poluarea mediului. În opinia sa, societatea avea obligația de a implementa și utiliza corespunzător instalații de pre-epurare, astfel încât să respecte normele admisibile.

24. În concluzie, agentul consideră că procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea cerințelor art. 443 Cod contravențional, că faptele au fost corect încadrate juridic și că sancționarea societății este justificată în raport cu obligațiile legale privind protecția mediului și gestionarea apelor uzate.

25. Analizând contestația formulată, poziția agentului constatator, susținerile părților expuse în ședință, precum și materialele dosarului contravențional anexate la cauză, instanța a constatat următoarele.

26. Conform art. 458 alin. (1) din Codul contravenţional examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

27. Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului Ia un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de paragraful 2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

28. Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional - dreptului intern, fapta săvârşită de petiţionar atrage răspunderea

contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi are aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate.

29. Potrivit art. 443 alin. (1) lit. c) și f), precum și alin. (6) și (13) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție trebuie să cuprindă în mod obligatoriu datele de identificare ale persoanei în privința căreia este pornit procesul contravențional, precum și descrierea clară și concretă a faptei contravenționale, locul și timpul săvârșirii acesteia, circumstanțele relevante pentru stabilirea existenței faptei și a consecințelor juridice. Aceste cerințe nu au un caracter formal, ci reprezintă garanții esențiale ale dreptului la apărare și ale principiului legalității sancționării.

30. Examinând procesul-verbal contestat, instanța constată că la rubrica „locul săvârșirii contravenției" este indicat sediul Inspectoratului pentru Protecția Mediului, iar nu locul pretinsei deversări sau al desfășurării activității economice.

31. Or, prin natura sa, fapta imputată – încălcarea regulilor de desfășurare a activității economice în zonele de protecție a apelor și nefolosirea instalațiilor de epurare – nu putea fi săvârșită la sediul autorității constatatoare, ci, eventual, la locul amplasării obiectivului industrial.

32. Lipsa indicării locului real al presupusei fapte afectează în mod direct valabilitatea actului de constatare și creează incertitudine asupra situației de fapt reținute.

33. La rubrica „esența contravenției", agentul constatator a indicat generic „încălcarea regulilor de desfășurare a activității economice în zonele de protecție a apelor, nefolosirea instalațiilor pentru epurarea apelor uzate", fără a preciza în concret care normă juridică specifică ar fi fost încălcată, în ce mod, prin ce acțiuni sau inacțiuni determinate și în ce perioadă de timp.

34. Or, o acuzație formulată în termeni generali, fără individualizarea conduitei pretins ilicite, nu satisface exigențele art. 443 Cod contravențional și nu permite instanței verificarea elementelor constitutive ale contravenției.

35. În ședința de judecată, agentul constatator a susținut că S.A. „*****" nu ar fi dotată cu stații de pre-epurare și ar deversa ape uzate contrar Legii nr. 1515/1993 privind protecția mediului.

36. Această susținere este însă contrazisă de înscrisurile prezentate de contestator, din care rezultă că stația de pre-epurare a fost construită, montată și recepționată conform cerințelor legale.

37. Procesul-verbal de recepție atestă recomandarea recepționării lucrărilor, iar Permisul de branșare/racordare nr. 06/202 din 27.03.2023 confirmă expres că lucrările au fost executate conform proiectului și avizului emis de S.A. „Apă-Canal Chișinău", cu mențiunea că instalațiile corespund cerințelor de dare în exploatare, potrivit normativelor în vigoare.

38. În lipsa unor probe contrare, aceste acte oficiale se bucură de prezumția de legalitate și veridicitate.

39. Sub aspect probatoriu, instanța reține că agentul constatator și-a întemeiat concluziile în principal pe Raportul de încercare nr. 194 din 27.11.2024 emis de Laboratorul de Referință de Mediu al Agenției de Mediu, în care s-a indicat depășirea parametrului „amoniu".

40. Totuși, din conținutul raportului rezultă că încercările marcate cu „**" – inclusiv determinarea amoniului – nu sunt acoperite de acreditare MOLDAC.

41. Potrivit art. 22 alin. (1) și (2) din Legea nr. 235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității, raportul de încercare reprezintă o comunicare oficială asupra rezultatelor efectuate de un laborator acreditat, în limitele domeniului său de competență.

42. În lipsa acreditării pentru determinarea amoniului în ape uzate, rezultatul respectiv nu poate constitui probă concludentă și legal administrată în sensul Codului contravențional.

43. În aceste condiții, instanța constată că nu a fost demonstrată, prin probe pertinente și admisibile, existența unei depășiri certe și legal constatate a concentrațiilor maxime admisibile și nici legătura cauzală dintre activitatea societății și o eventuală încălcare a normelor de protecție a apelor.

44. Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în privința căreia este dovedită vinovăția sa. Art. 375 Cod contravențional consacră prezumția de nevinovăție și stabilește că toate dubiile care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

45. Aceste principii sunt în concordanță cu art. 6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, aplicabil și în materie contravențională, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Öztürk c. Germaniei), precum și cu principiul legalității prevăzut de art. 7 CEDO și art. 23 din Constituția Republicii Moldova, care impun claritatea și previzibilitatea normei și a acuzației.

46. Or, în prezenta cauză, instanța constată cumulativ: lipsa unei descrieri clare și complete a faptei, indicarea eronată a locului săvârșirii contravenției, absența probelor tehnice valide privind depășirea parametrilor și existența unor înscrisuri oficiale care atestă dotarea și recepționarea stației de pre-epurare. Toate aceste elemente generează un dubiu rezonabil cu privire la existența laturii obiective a contravenției și la vinovăția persoanei juridice.

47. Întrucât sarcina probei revine agentului constatator, iar vinovăția nu a fost dovedită în modul prevăzut de lege, instanța apreciază că procesul-verbal contestat a fost întocmit cu încălcarea cerințelor legale și nu poate produce efecte juridice.

48. Din analiza materialelor cauzei examinate în ședință de judecată, instanța constată că agentul constatator nu a probat în mod concludent și legal starea de fapt reținută în procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința S.A. „Vetropack-Chișinău”.

49. Probele administrate nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența faptei contravenționale și nici întrunirea elementelor constitutive ale contravențiilor prevăzute de art. 113 alin. (5) și art. 146 Cod contravențional, *în special sub aspectul laturii obiective.*

50. În condițiile în care sarcina probei revine agentului constatator, iar vinovăția persoanei juridice nu a fost dovedită în modul prevăzut de lege, instanța reține incidența principiului prezumției de nevinovăție consacrat de art. 7 și art. 375 Cod contravențional, precum și necesitatea interpretării oricărui dubiu în favoarea contestatorului.

51. Pentru aceste considerente, instanța admite contestația formulată de S.A. „*****”, anulează procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 030459 din 23 decembrie 2024 și decizia emisă în baza acestuia, ca fiind nelegale și neîntemeiate.

52. În baza art. art. 395, 441 alin. 1) lit a), 443, 445 alin. (2), 448 şi 462-463 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

hotărăşte:

Se admite contestaţia înaintată de Preşedintele Comitetului de Conducere S.A *****”, Boris Crivoi, împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie 030459 din 23 decembrie 2024, întocmit în temeiul art.113 alin. 5) şi art. 146 Cod contravenţional, prin care a fost aplicată sancţiunea în formă de amendă în mărime de 180 unităţi convenţionale, ce constituie suma de 9000 (nouă mii) lei.

Se anulează decizia de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie nr. 030459 din 23 decembrie 2024 întocmit în baza art.113 alin. 5) şi art. 146 Cod contravenţional, prin care a fost sancţionat S.A.„*****” cu amendă în mărime de 180 unităţi convenţionale, ce constituie suma de 9000 (nouă mii) lei.

Se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa S.A. ’’*****”, învinuit în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 113 alin. 5) şi art. 146 din Codul contravenţional, pe motivul lipsei faptei contravenţiei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător **Denis Guzun**